

jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK ⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 72. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam piespriet Nīderlandes Karalistei naudas sodu EUR 57 324,80 dienā, skaitot no sprieduma pasludināšanas šajā lietā;

— piespriet Nīderlandes Karalistei atļūdināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2011. gada 21. augustā.

⁽¹⁾ OV L 216, 76. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. decembrī iesniedza Förvaltningsrätten i Linköping (Zviedrija) — Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten

(Lieta C-573/12)

(2013/C 38/23)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Förvaltningsrätten i Linköping

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ålands Vindkraft AB

Atbildētājs: Energimyndigheten

Prejudiciālie jautājumi

1) Zviedrijas elektroenerģijas sertifikātu sistēma ir valsts atbalsta shēma, kuras ietvaros elektroenerģijas piegādātājiem un atsevišķiem elektroenerģijas patērētājiem šajā dalībvalstī ir jāiegādājas elektroenerģijas sertifikāts, kurš atbilst noteiktai to pārdošanas vai patēriņa daļai, nepastāvot īpašai prasībai, ka elektroenerģija ir jāiegādājas no tā paša avota. Elektroenerģijas sertifikātu izsniedz Zviedrijas valsts, un tas ir kā pierādījums tam, ka ir saražots noteikts daudzums atjaunojamās elektroenerģijas. No atjaunojamiem avotiem iegūtas elektroenerģijas ražotāji, pārdodot elektroenerģijas sertifikātu, saņem papildu ieņēmumus kā papildpeļņu no elektroenerģijas ražošanas. Vai [2. panta k) punkts] un 3. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23.

aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽¹⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek atļauts dalībvalstij piemērot tādu valsts atbalsta shēmu kā iepriekš minētā, kurā var piedalīties tikai tie ražotāji, kuri atrodas attiecīgās valsts teritorijā, un kuras rezultātā tieši šiem ražotājiem ir ekonomiskas priekšrocības, salīdzinot ar ražotājiem, kuriem nevar izsniegt elektroenerģijas sertifikātu?

2) Vai tāda sistēma kā 1. jautājumā aprakstītā — no [LESD] 34. panta viedokļa — var tikt uzskatīta par sistēmu, kas rada kvantitatīvus importa ierobežojumus. vai par pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību?

3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, vai šāda sistēma var būt saderīga ar [LESD] 34. pantu, ja tās mērķis ir veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem?

4) Kā atbildi uz iepriekšminētajiem jautājumiem ietekmē tas, ka atbalsta shēmas ierobežojums to attiecināt tikai uz iekšzemes ražotājiem, nav skaidri noteikts valsts tiesību aktos?

⁽¹⁾ OV L 140, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 7. decembrī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) — AS “Air Baltic Corporation”/Valsts robežsardze

(Lieta C-575/12)

(2013/C 38/24)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: AS “Air Baltic Corporation”

Atbildētāja: Valsts robežsardze

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta regulas Nr. 562/2006 ⁽¹⁾, ar kuru ieviests Kopienas Kodekss par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), 5. pants ir interpretējams tādējādi, ka trešo valstu valstspiederīgo ieeļošanas obligāts priekšnosacījums ir derīgas vīzas esamība derīgā ceļošanas dokumentā?

- 2) Vai atbilstoši 2009. gada 13. jūlija Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr. 810/2009 ⁽²⁾, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), normām ceļošanas dokumenta, kurā ielīmēta vīzas uzlīme, anulēšana padara nederīgu arī personai izsniegto vīzu?
- 3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta regulas Nr. 562/2006, ar kuru ieviests Kopienas Kodekss par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), un 2009. gada 13. jūlija Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), normām ir atbilstīgas valsts tiesību normas, kas trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanai kā obligātu priekšnosacījumu noteic — derīgas vīzas esamību derīgā ceļošanas dokumentā?

⁽¹⁾ OV L 105, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 243, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 6. novembra rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV/ Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Lieta C-51/11) ⁽¹⁾

(2013/C 38/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 139, 07.05.2011.

Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 6. novembra rīkojums (Fővárosi Törvényszék, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság (Ungārija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (C-33/12), Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (C-38/12)/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Apvienotās lietas C-33/12 un C-38/12) ⁽¹⁾

(2013/C 38/26)

Tiesvedības valoda — ungāru

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 126, 28.04.2012.

Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 27. novembra rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Wim JJ Slot/3 H Camping-Center Heinsberg GmbH

(Lieta C-98/12) ⁽¹⁾

(2013/C 38/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 126, 28.04.2012.